

Den i § 41, 3. Stk. Nr. 1, 2. Punkt indeholdte Regel, hvorefter Arbejdsfortjeneste, som den paagældende pludselig har mistet Muligheden for at opnaa, ikke medregnes, er ganske naturligt hovedsagelig kun kommet til Anvendelse ved Undersøgelser omfattende de ny Rentenydere; Bestemmelsens andet Led, hvorefter der i Stedet for den ikke længere erholdelige Arbejdsfortjeneste skal regnes med den mindre Arbejdsfortjeneste, den paagældende skønnes at kunne opnaa, har man — i de iøvrigt faa Tilfælde, hvor der overhovedet har kunnet blive Anvendelse for denne Bestemmelse — knapt været i Stand til at tage Hensyn til i saa stort et Omfang, som formentlig maa blive Tilfældet, saafremt Forslaget bliver til Lov.

Foruden de egentlige Indtægtsbeløb har man i hvert enkelt Tilfælde fastslaaet Størrelsen af de i § 41, Stk. 3, Nr. 3 og 4 omhandlede Beløb.

Derimod har man ikke herfra ment det muligt paa en overskuelig Maade at indpasse Oplysninger om Pension og Ulykkeserstatning m. v., jfr. Forslagets § 41, Stk. 4 og 5, i Statistiken over Indtægtsforholdene. Iøvrigt maa Fradragsreglerne i de to nævnte Stykker formentlig skønnes at være af ringe *økonomisk* Betydning forsaavidt angaar *Invaliderenteudgiften*, idet Renten i Størsteparten af de Tilfælde, hvor der foreligger Pension m. v. og i mange af de Tilfælde, hvor der foreligger Ulykkeserstatning m. v., allerede som Følge af Fradragsreglerne i Stykke 2 og 3 vil være nedsat til sit Minimum.

Til Sammenligning dels mellem Resultaterne af de to nu foretagne Undersøgelser indbyrdes, dels med den allerede tidligere foretagne Undersøgelse af 500 andre tilfældigt udtagne Rentenydere (jfr. ovennævnte Skrivelse af 9. Oktober f. A.) har man delt de 500 plus 1030 Rentenydere, efter Køn og Civilstand, efter Civilstand og Indtægt samt efter Civilstand og Formue med samme Indtægts- og Formueskala, som anvendtes ved den tidligere Undersøgelse; Resultatet er vist i de vedlagte Tabeller I, II og III.

Baade Tabel I og Tabel III frembyder en ikke ringe Overensstemmelse mellem de tre Undersøgelser, jfr. de procentvise Tal.

Derimod frembyder Tabel II visse Uoverensstemmelser mellem den ny Undersøgelse af 500 ældre Rentenydere paa den ene Side og den gamle Undersøgelse af 500 ældre Rentenydere og Undersøgelse af de 1030 Rentenydere fra April—Juli d. A. paa den anden Side, men til Gengæld en nogenlunde god Overensstemmelse mellem de to sidstnævnte Undersøgelser indbyrdes.

Man maa i denne Forbindelse erindre, at den i 1929 foretagne Undersøgelse af 500 Rentenydere foretoges paa Grundlag af de i Sagerne værende Akter uden at indhente ny Oplysninger, saaledes at Undersøgelsen kom til at vise Rentenydernes *Indtægtsforhold paa det Tidspunkt, da Rente blev dem tilkendt*, hvilket jo ogsaa er Tilfældet med Undersøgelsen af de 1030 Rentenydere fra April—Juli 1930, hvorimod den i Aar foretagne Undersøgelse af 500 gamle Rentenydere har vist disses Indtægtsforhold paa et Tidspunkt, der ligger gennemsnitlig godt 4 Aar efter, at Rente var dem tilkendt.

Det vil saaledes ikke undre, at man ved den i 1930 foretagne Undersøgelse af 500 gamle Rentenydere — saavel blandt enligstillede som blandt gifte — finder forholdsvis færre helt uden Indtægt end ved de to andre Undersøgelser, idet man paa Forhaand maatte vente, at en Del af de Invalidere, (d. v. s. særlig de forbigaaende Rentenydere) der paa Rentetilkendelsens Tidspunkt var ude af Stand til at tjene noget, senere er blevet i Stand til at udnytte deres resterende Erhvervssevne.

Mere kan det maaske undre, at Antallet i Gruppen: under 400 Kr. Indtægt er vokset ved Fjernelsen fra Rentetilkendelsestidspunktet ikke alene med den Procentdel, hvormed Gruppen: ingen Indtægt er faldet, men for de enligstillede vedkommende med 3—4 pCt. og for de gifte vedkommende endog med en halv Snes pCt. mere, saaledes at Antallet af større Indtægter — over 400 Kr. — er faldet tilsvarende. For de enlig-